

ה"ט 5096/07/20 - עליזה לוי נגד משטרת עפולה

בית משפט השלום בעפולה

ה"ט 5096-07-20 לוי נ' משטרת עפולה
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מאג'דה ג'ובראן מורקוס
מבקשים	עליזה לוי
נגד	
משיבים	משטרת עפולה

פסק דין

1. לפניי בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת שהגישה המבקשת כנגד משטרת עפולה.
2. בדיון שהתקיים לפניי ביום הגשת הבקשה טענה, ביום 2.7.20, התייצבה המבקשת ביחד עם בנה. אז נטען כי המשטרה מטרידה את המבקשת ומשפחתה. הם מתקשרים הביתה כל הזמן, בערב שבת. המבקשת ציינה כי היא חוששת ומפחדת שיעלימו את בנה. היא טענה כי המשטרה מגיעה מסתובבת סביב הבית כאילו רוצים למסור החלטה למרות שהשופטת שם ציינה כי יש למסור באמצעות המזכירות. הם באים ואומרים שרוצים למסור מסמכים.
3. בנה של המבקשת הסביר באותו דיון כי הרקע לבקשה הוא תלונה שהגיש כנגד שוטר ובהמשך אף צו מעצר שניתן נגדו שלא כדין לטענתו.
4. בעניין זה של צו המעצר אציין כי הבקשה של משטרת עפולה הוגשה בתיק מעצר שהתנהל לפניי ביולי 2018. בזמנו דחיתי את הבקשה למתן צו מעצר בהיעדר. כעבור מספר ימים פנתה משטרת עפולה לבית המשפט בנצרת והגישה בקשה מחודשת ואז ניתן צו המעצר על ידי כב' השופטת שדנה בתיק, השופטת רג'ד זועבי.
5. לאחר מכן, הגיש בנה של המבקשת בקשות במסגרת תיק המעצר זה שהיה לפניי וזה שהיה לפניי כב' השופטת זועבי. הבקשות היו לקבלת מסמכים מהתיק.
6. בנה של המבקשת טען לפניי בדיון מיום 2.7.20 כי במהלך ההתנהלות בתיקים הדברים החריפו הטלפונים מהמשטרה גברו והמשטרה היתה מתקשרת לאימו הביתה כי הם רוצים למסור צו בשם השופטת אף שהשופטת (הכוונה לכב' השופטת זועבי) לא נתנה שום צו וקבעה כי יש להמציא לו מסמכים באמצעות המזכירות. הוא טען כי המשטרה לא מכבדת את ההחלטה והם ממשיכים להתקשר ולהטריד.
7. מאחר והמבקשת ובנה הפנו לתיק המעצר אשר מתנהל בפניי כב' השופטת זועבי, ובייחוד לאור הטענה

כי ניתנה החלטה שהמבקש יגיש בקשה להטרדה מאיימת, ביקשתי כי יובאו לעיוני המסמכים מתיק המעצר. בהחלטתי מיום 2.7.20 החלטתי שלא ליתן צו ארעי ולהמתין עם מתן החלטה בבקשה עד לקבלת המסמכים מתוך תיק המעצר אליו הפנו המבקשת ובנה במהלך הדיון.

8. היום הוגשו לעיוני יתר המסמכים, לאחר שניתנו ארכות. בהודעה על הגשת המסמכים הוסיף בנה של המבקשת טיעונים ארוכים ובהם תיאר את השתלשלות הדברים וההתנהלות מול המשטרה.

9. אומר כבר עתה כי לאחר שעיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני ולאחר שבחנתי את טענות המבקשת ובנה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

10. בהתאם לסעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, מטרת החוק היא זו:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

11. סעיף (א) 2 לחוק מגדיר מהי הטרדה מאיימת:

הטרדה מ

" הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו."

12. עסקינן בהליך שמטרתו אינה עונשית ואינו נותן סעד לאירועים שאירעו בעבר. החוק הוא צופה פני עתיד. אני מפנה בהקשר זה לדבריו של כבוד השופט אמיר טובי בע"א 43483-10-18 מואסי נגד ג'בלי (15.1.2019):

9. "שילובן של שתי ההוראות הנ"ל מלמד כי נדרש קיומם של שני יסודות על מנת שבית המשפט ייתן צו למניעת הטרדה מאיימת - הראשון, דורש כי מושא הצו ביצע הטרדה בעבר או נקט איומים כלפי המבקש והשני, דורש כי הנסיבות תומכות במסקנה כי אותו אדם נגדו מכוון הצו עלול לשוב ולהטריד, לפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו ובחירותו של המבקש בעתיד, או חלילה לפגוע בגופו.

10. עוד ראוי לציין כי החוק לא נועד ליתן סעד לגבי פגיעה או הטרדה שנעשו בעבר, אלא מכוון כולו לעתיד. כך למשל, אין בחוק כל התייחסות לפיצוי המוטריד, באופן כזה או אחר, בגין הטרדות העבר אלא הוא מופנה למניעת אירועים הבאים בגדרה של הטרדה מאיימת, בעתיד. הסעד אותו מעניק החוק הוא כמעין צו מניעה, הניתן לתקופה מוגבלת של ששה חודשים, מפני הטרדה שעלולה להתרחש."

13. בענייננו, וכפי שעולה מההתנהלות הארוכה בתיק המעצר בפני כבוד השופטת זועבי, המשטרה פנתה

לביתה של המבקשת על מנת למסור לבנה של המבקשת מסמכים. הדבר עולה בבירור מטענות הצדדים שם בתיק המעצר וגם במהלך הדברים שנאמרו על ידי המבקשת ובנה בדיון שהתקיים לפני.

14. בהודעת המשטרה נמסר בתיק המעצר כי נעשו עשרות שיחות לביתו של בנה של המבקשת והגיעו שוטרים לבית על מנת למסור מסמכים. באחת מהחלטותיה נקבע על ידי כב' השופטת כי אין מסירת המסמכים תתבצע על ידי המזכירות ולא על ידי המשטרה. (החלטה מיום 18.6.20). כמו כן, בהחלטה אחרת צוין כי לנוכח הקושי באיתור בנה של המבקשת עליו למסור פרטיו ומס' נייד למזכירות (החלטה מיום 29.6.20).

15. מכאן, עולה מדברי המבקשת ובנה וכן מסקירת המסמכים בתיק המעצר, פניות המשטרה לביתה של המבקשת נועד כדי למסור מסמכים בהתאם להחלטות שניתנו בתיק המעצר.

16. לא מתקיימת בנדון "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק ואין מקום ליתן צו כמבוקש שכן, לא מתקיימים שני התנאים שנקבעו כאמור בפסה"ד הנ"ל של כבוד השופט טובי.

17. בנה של המבקשת האריך בטיעונו שהוגשו בהודעתו היום לתיק, לגבי התנהלות המשטרה בהוצאת צו המעצר בבית המשפט בנצרת. הוא טען לאי כיבוד החלטות שניתנו על ידי כב' השופטת זועבי, העובדה כי לאחר דחיית בקשת המעצר לפני, פנו לבית המשפט בנצרת וביקשו שם צו מעצר וכיוצ"ב טענות לגבי ההתנהלות של המשטרה. טענות אלו אינן מתאימות להיות נדונות במסגרת ההליך שלפני אשר הוגש על ידי המבקשת-שאינה צד לתיק המעצר. כמו כן, כל הנתען על ידי בנה של המבקשת כנגד המשטרה בהודעתו המפורטת, ואיני מכריעה לגוף הטענות, אין בגדר הטענות שעלי לבחון במסגרת ההליך שלפני שהוא כזכור הליך לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

18. כמו כן, אני סבורה כי לא ניתן לבקש במסגרת ההליך הטרדה מאיימת צו גורף כנגד משטרת עפולה בכללותה, צו גורף כנגד ארגון בשלמותו. שכן, אחזור על האמור בסעיף 1 לחוק שמטרתו היא להגן על אדם מפני "פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו" המשטרה כגוף אינה "אדם אחר" שיכול להיכנס בגדר החוק. החוק על פי לשונו יחול כאשר גם המוטריד וגם המטריד הם "אדם". מלשון החוק ניתן ללמוד כי לא ניתן להגיש בקשה לפי החוק כנגד ארגון כלשהו בכללותו אלא כנגד "אדם" מסוים וספציפי.

19. לבסוף אציין כי אין בהחלטה של כבוד השופטת זועבי כי בנה של המבקשת רשאי להגיש בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, החלטה מיום 30.6.20, כדי לתמוך בבקשה ולהוות נימוק לקבלתה, כפי שניסה בנה של המבקשת לטעון. שכן, מדובר בהמלצה לפתוח בהליך ותו לא. אין בה כדי לחייב בהליך זה המתנהל לפני.

20. מכל הטעמים שצינתי לעיל, אני מורה על דחיית הבקשה.

21. המשטרה לא הגישה תגובה, והסתפקה בהגשת מסמכים מתיק המעצר. על כן אני לא עושה צו

להוצאות.

22. המזכירות תמציא את פסק הדין למבקשת וכן למשטרת עפולה.

ניתנה היום, ב' אב תש"פ, 23 יולי 2020, בהעדר הצדדים.